

Sygn. akt I Ns 1162/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSR Wojciech Zatorski

Protokolant: Anna Drozd

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku: D. H. (1)

przy udziale A. H.

o stwierdzenie nabycia spadku po I. K. (1) i J. K. (1)

I. stwierdza, że spadek ***po I. K. (1)***

zmarłej w dniu 27.09.2004 roku w Ś.

ostatnio stale zamieszkałej w J.

na podstawie testamentu odrębnego spadkodawczyni z dnia 26.10.1998r.

nabyły: D. H. (1) i A. H. (córki J. i I.) - po 1/2 części każda z nich.

II. stwierdza, że spadek ***po J. K. (1)***

zmarłym w dniu 12.07.2013 roku w J.

ostatnio stale zamieszkałym w J.

na podstawie testamentu notarialnego rep. A 14034/1996 z dnia 27.09.1996r.

nabyła: D. H. (1) (córka J. i I.) w całości.

UZASADNIENIE

D. H. (1) wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej I. B. K. a ponadto po zmarłym J. J. K., w obu przypadkach na jej rzecz w całości, na podstawie testamentów notarialnych, a w uzasadnieniu wniosku wskazała, że każde ze spadkodawców pozostawiło testament, w którym powołuje wnioskodawczynię, jako ich córkę do całości spadku (k.3).

Uczestnik A. H. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej I. B. K. na podstawie testamentu odrębnego z dnia 26.10.1998r. którym spadkodawczyni powołuje do dziedziczenia D. H. (1) i A. H. po 1/2 części, a ponadto o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym J. J. K. na podstawie testamentu notarialnego, na rzecz wnioskodawczyni D. H. w całości (k. 12).

Sąd ustalił:

I. K. (1) zmarła dnia 27.09.2004r. w Ś.. J. K. (1) zmarł 12.07.2013r. w J. Śl.

Dowód:

- odpisy skrócone aktów zgonu – k. 5-6.

Dnia 27.09.1996r. oboje w/w sporządzili testamenty w Kancelarii Notarialnej Notariusza M. W..

Mocą swojego testamentu I. K. do całości spadku po sobie powołała córkę D. H. (1). Również J. K. do całości spadku po sobie powołał córkę D. H. (1).

Dowód:

- wypisy aktów notarialnych A 14034/1996 i A (...) – k. 7-8,

- odpis aktu małżeństwa – k. 4.

W dniu 26.10.1998r. I. K. sporządziła własnoręczny testament, którym do całego spadku po sobie powołała swoje córki, tj. D. H. (1) i A. H., przeznaczając im cały swój majątek w udziałach po 1/2 części.

Dowód:

- testament – k.13

- odpis aktu małżeństwa – k. 14,

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k.220.

Spadek po J. K. D. H. przyjęła wprost.

Dowód:

- oświadczenie o przyjęciu spadku – k.220.

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 926 § 1 kodeksu cywilnego (dalej: kc) powołanie do spadku wynika z ustawy lub z testamentu, natomiast zgodnie z art. 943 kc spadkodawca może w każdej chwili odwołać zarówno cały testament, jak i poszczególne jego postanowienia, przy czym odwołanie testamentu może nastąpić m.in. poprzez sporządzenie nowego testamentu – art. 946 kc.

W sprawie bezsporne jest dziedziczenie testamentowe po zm. J. K., który testamentem notarialnym z 27.09.1996r. do całości spadku po sobie powołał wnioskodawczynię. Wynika to wprost z testamentu, na który powołują się zgodnie obie córki spadkodawcy. W konsekwencji przyjęto dziedziczenie na podstawie tego testamentu po w/w zmarłym przez D. H., która złożyła oświadczenie o przyjęciu spadku wprost (pkt II postanowienia).

W przypadku dziedziczenia po zm. I. K. w grę wchodzi natomiast 2 testamenty, tj. notarialny z 1996r. i odręczny z 1998r. Testament późniejszy ma przy tym zasadnicze znaczenie, niezależnie od jego formy, skoro spadkodawca może odwołać poprzednie testamenty, właśnie poprzez sporządzenie testamentu nowego, ku czemu nie jest wymagana forma szczególna, np. odpowiednia formie poprzedniego testamentu, w tym przypadku notarialnego (art. 946 kc).

Wnioskodawczyni sama przyznała, że jest to testament sporządzony przez jej matkę, na co wskazuje charakter jej pisma (k. 220.). Jeżeli więc spadkodawczyni po dacie testamentu notarialnego sporządziła nowy, odręczny testament, oznacza to, że odwołała poprzedni, tj. notarialny, który w ten sposób utracił moc.

Bez znaczenia dla powyższych ocen są przy tym uwagi wnioskodawczynie, iż mama (spadkodawczynie) pozostawała pod olbrzymim wpływem siostry (co ma stanowić, jak można przypuszczać, o wadliwości drugiego z jej testamentów). Pomijając nawet niespójność jej zeznań (wyrażającą się w twierdzeniach, iż wcześniej nie widziała testamentu odrębnego i nie wiedziała, że istnieje, by dodać, że miesiąc po śmierci ojca, zatem w VIII 2013, udostępniła siostrze dokumenty, w których znalazła „ten papier”) a także brak ich logiki (skoro mimo olbrzymiego wpływu drugiej córki, pod którym miała znajdować się spadkodawczynie, testament odrębny uposażył obie córki, nie zaś tylko jedną, która przez całe życie miała dostawać, i to w pierwszej kolejności, zawsze co chciała – k. 220.), okoliczności te nie stanowią o wadach kwestionowanego testamentu. Istotą testamentu jest przecież rozporządzenie przez testatora własnym majątkiem wedle swego uznania, nie zaś według zasad słuszności, oczekiwań spadkobierców co do określonego podziału majątku spadkowego, itp. Wystarczającą przesłanką ogólnej ważności testamentu jest więc sporządzenie go przez osobę mającą pełną zdolność do czynności prawnych (art. 944§ 1 kc), czego wnioskodawczynie nie podważyła, natomiast o nieważności testamentu stanowi sporządzenie go w stanie wyłączającym świadome albo swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli, działanie pod wpływem groźby lub błędu uzasadniającego przekonanie, że gdyby nie ten błąd, spadkodawca sporządziłby testament innej treści (art. 945 § 1 kc), zaś żadnej z tych przesłanek wnioskodawczynie nie wykazała.

Wobec powyższego przyjęto ważność testamentu odrębnego z 1998r. i w oparciu o ten testament, na podstawie w/w przepisów orzeczono o dziedziczeniu po zm. I. K. przez D. H. i A. H., po 1/2 części (pkt I postanowienia).